

Українці стали споживати менше хліба

Через купівельну неспроможність в Україні падає споживання хліба. Про це повідомив аналітик Української аграрної конфедерації Денис Рубченко. «Населення може не витримати подорожчання продуктів. Сьогодні падає споживання хліба, та не тому, що люди стали менше їсти, а тому, що не всі можуть задовольнити свої потреби за такі суми. Ціна на хліб в Україні — політичне питання. Коли у нас бракувало зерна, ціни не зростали. Наразі зерна вдосталь, про його нестачу не йдеться», — сказав він.

Януковича зробили з насіння

До 20-річчя Незалежності України житель села Старі Трояни Одеської області Кілійського району Костянтин Добрий створив портрет Президента з зерна та насіння культурних рослин, що ростуть у цій місцевості. Зараз «зерновий» Віктор Федорович зберігається в Будинку культури іншого села — Новоселівки. Річ у тому, що автор ідеї і замовник портрета — голова Новоселівської сільради Григорій Пархоменко. Він і сплатив художнику всі витрати.

Півзахисник ФК «Волинь» Олег ГЕРАСИМЮК:

Я викладусь на максимум, аби «Волинь» сягнула футбольних вершин

Нещодавно журнал Forbes опублікував рейтинг вартості українських футбольних клубів, до якого увійшли десять команд Прем'єр-ліги. Приємно, що десятку дорожчих клубів країни замикає луцька «Волинь». Під час укладання списку враховувалися не фінансові результати клубів, які є таємницею кожної команди, а вартість спортивних споруд і футболістів. Рейтинг вартості ФК «Волинь» за версією Forbes — 9,2 мільйона доларів. Чи престижно бути гравцем «Волині», та й взагалі, як потрапити у великий футбол, «Відомості» розпитали у півзахисника ФК «Волинь» Олега Герасимюка.

Олег Герасимюк під час матчу із «Шахтарем»

— Олега, безперечно, бути футболістом сьогодні — це престижно. Що спонукало вас піти у футбол?

— Річ у тому, що у мене сім'я — спортивна. Мій батько обожнював футбол, щоправда, грав на аматорському рівні. Саме він посприяв тому, щоб і я потрапив у цю сферу. Я ріс у Володимир-Волинському, мій батько знав усіх достойних тренерів міста. Завдяки цьому я вже з дитячого садочка відвідував секцію футболу. Моїм першим наставником був тренер Руслан Гань, за що йому вдячний досі.

Мене ніхто не змушував ходити на тренування, як це часто буває серед дітей. Я ходив сам, не пропускав жодного заняття, отримував від цього величезне задоволення. Навіть після занять часом хотілося потренуватися самостійно на спортивних майданчиках. Хоч і кажуть, що футбол приносить гроші, але я ніколи не ставив собі за мету бути футболістом винятково через фінанси. Більше про це замислюватися почав, коли вже створив сім'ю.

— Як почалася ваша спортивна кар'єра як уже «зрілого» футболіста?

— До восьмого класу я навчався і тренувався у Володимирі-Волинському. Коли мені було 14 років, довелося вирішувати, що робити далі. Була можливість піти навчатися до Львівської спортивної школи-інтернату. Я зважився на цей крок, бо, зрозуміло, у Львові було набагато більше перспектив. Я провчився у цьому закладі рік, але, хоч як це прикро, мене відрахували через те, що мій ріст не відповідав футбольним стандартам. Але у той час на Волині «Феміда-Інтер» збирала дитячо-юнацьку команду. З перших

відбіркових тренувань тодішній тренер Альберт Мікоян мене помітив і узяв до команди. Тобто мій шлях на футбольні вершини йшов поступово: дитяча школа, друга ліга, дубль, перша команда.

— У вашій біографії є запис, що ви грали за «Динамо». Це був щасливий випадок, чи ви прагнули туди потрапити?

■ ДОВІДКА

Олег Герасимюк народився 25 вересня 1986 року у Володимирі-Волинському. Півзахисник. Виступав за команди: ФК «Ковель-Волинь-2» (Ковель), «Іква» (Млинів), «Волинь» (Луцьк), «Динамо» (Київ), «Динамо-2» (Київ), «Арсенал» (Київ), «Нефтчі» (Баку). Дебютував у матчі «Волинь» — «Таврія» у 2004 році.

— На мій вік, а мені тоді було всього сімнадцять, я дебютував у вищій лізі. Для мене було дуже приємно та несподівано, що клуб такого рівня, як «Динамо», звернув увагу на мене — звичайного волинського футболіста. Думаю, від такого шансу мало хто б відмовився.

— Кварцяний вас легко відпустив?

— Не знаю, що тоді було у нього на думці, проте він, як і я, розумів, що для мене це можливість досягти більшого. Та й, зрештою, «Волинь» отримала кошти від мого переходу в «Динамо».

— Знаю, що ви грали ще й за азербайджанську команду «Нефтчі», яку тоді очолював уже нинішній тренер «Волині» Анатолій Дем'яненко.

— Так, якраз у ті роки, а це 2008-2009, ми й познайомилися. Я зіграв п'ять ігор у чемпіонаті, забив один гол. В єврокубках я грав за Баку в шістьох матчах і теж забив один гол. З Анатолієм Васильовичем у нас уже тоді склалися непогані відносини, і мені було приємно, коли його обрали тренером «Волині».

— У якій із команд вам було найкомфортніше грати?

— Скрізь по-різному, різні умови. На Волині добре, бо ближче до родини, а це найголовніше. Проте зізнаюся, що життя футболіста у Києві — це, звичайно, шик.

— Але ви все одно повернулися до

«Волині». Чому?

— У мене закінчився контракт із «Динамо», я був на оглядинах у «Таврії», але Віталій Кварцяний усе-таки перетягнув мене сюди.

— Ви чи не найкраще з усіх футболістів «Волині» можете порівняти двох тренерів — Кварцяного й Дем'яненка. Наскільки вони відрізняються?

— Це зовсім різні люди, у них інакше бачення футболу, свої тактики гри. Мені легше пристосуватися до Дем'яненка, бо його я вже встиг вивчити за часів гри в «Нефтчі». Під керівництвом Анатолія Васильовича ми вже зіграли 15 ігор. За цей час, думаю, до його особистості та манер звикли всі гравці «Волині». У Дем'яненка на першому плані — дисципліна: якщо хтось недотягує на тренуваннях, він може і прикрикнути, і гостре словце сказати. Наші тренування стали коротшими, але інтенсивнішими.

— Чи подумаете зараз про перехід до іншого футбольного клубу?

— Пропозицій поки не надходило, та й не ставлю це за мету. Коли був у Києві, багато грав у дублі, бо там дійсно велика конкуренція, а на Волині я гравець основного складу. І намагатимуся потрапити в стартовий склад команди кожної гри. Викладусь на максимум, аби «Волинь» сягнула футбольних вершин.

— Ви одружений, виховуєте синопка. У футбольній команді ви — півзахисник, але наскільки «захисною» є ваша сім'я?

— Мені пощастило, бо моя дружина дуже терпляча у цьому плані. Ми дійсно більше часу перебуваємо на тренуваннях, часто виїжджаємо на збори. Так виходить, що вдома я буваю раз на тиждень. Жінка вже звикла до цього. Нічого не вдіеш — така робота. Та весь вільний час я витрачаю на сина: щойно переступив поріг дому — він біля мене, а я біля нього.

— Хто для вас є кумиром?

— У дитинстві я фанатів від тодішнього складу київського «Динамо». Зараз є окремі європейські футболісти, тактика гри яких мені подобається. Наприклад, Мессі. Це, звісно, крутий футболіст, але як такого кумира у мене немає.

Ірина КОСТЮК

■ НЕБАЙДУЖІСТЬ

Благодійний марафон зібрав понад 220 тисяч для дітей-сиріт

Майже 229 тисяч гривень зібрано на потреби дітей-сиріт під час сьомого щорічного Різдвяного благодійного марафону «Бог багатий милосердям». Це на 60 тисяч більше, ніж минулого року. Доброчинну акцію проведено за підтримки релігійних організацій Волинської Ради Церков. Збір коштів тривав упродовж січня й лютого.

«Ці гроші спрямують тим, хто найбільше потребує допомоги: сиротам, дітям, що позбавлені батьківського піклування, іншим малозабезпеченим верствам населення», — сказав заступник голови ОДА Олександр Курилюк. — Результат нашої спільної роботи свідчить про те, що волиняни небайдужі. Приємно, що кількість меценатів щороку збільшується».

Він також наголосив, що цьо-

горіч у області реалізується ще кілька соціальних проєктів, спрямованих на підтримку дітей-сиріт: «Сьогодні на Волині є 1900 дітей-сиріт, яким потрібні сімейний захисток і тепло. При реалізації соціальних проєктів акцент також робитиметься на забезпеченні їх житлом. На ці цілі виділятимуться і бюджетні кошти».

■ СПОРТИВНЕ СВЯТО

Фестиваль аеробіки у Луцьку зібрав понад 200 учасників

населення, пропаганди здорового способу життя.

Фестиваль проходив у напрямках: степ, хіп-хоп, фрістайл, танцювальні види (латина, база, аеробіка, фанк, схід, черлідінг, MTV-dance) — у трьох вікових категоріях. Загалом у спортивному святі взяло участь понад 200 учасників із 26 команд з Києва, Дніпропетровська, Івано-Франківщини, майже усіх районів Волині, а також Республіки Польщі.

Перше місце I етапу Кубка України виборола команда з Дніпропетровська «Штурм». Срібними призерами стали ковальчани «Белатрікс». Третє місце посіла збірна команда Волині. У загальному заліку переможцями було визнано волинян. Оцінювало виступи конкурсантів компетентне журі, у складі якого був і відомий хореограф «Майдан's», зірка хіп-хопу Ігор Ваганов, який також дав майстер-класи для усіх учасників.

Увихідні у спортивно-оздоровчому комплексі «Адреналін Сіті» відбувся V Фестиваль аеробіки, фітнесу та спортивного танцю «Волинський пролісок» і I етап Кубка України, присвячений чемпіонату Євро-2012.

Захід, організатором якого є Волинська федерація аеробіки та фітнесу, проводився задля популяризації оздоровчих напрямків танцювальної аеробіки серед молоді й

■ НАТУРПРОДУКТ

У Баєві Луцького району створюють музей бджільництва

Уселі Баїв Луцького району презентували приміщення, у якому в майбутньому планується створити музей бджільництва і села.

П'ять років тому Баївська сільська рада віддала в оренду колишній Будинку культури Волинському братству бджолярів «Ройовий стан», аби пасічники створили музей бджолярства. Протягом цих років бджолярів збирали експонати, зробили ремонт будівлі. Загалом на всі роботи витратили майже 20 тисяч гривень, і це тільки початок.

Сьогодні створено багато синтетичних препаратів, призначених для лікування різних хвороб. Але вони мають купу побічних ефектів, тому селяни не хочуть їх вживати. Альтернативою є натуральні засоби, що впродовж багатьох століть застосовуються в народній медицині. Серед них чимало продуктів бджільництва — мед, маточне молоко, прополіс, воскова міль, квітковий пилок, підмор. Отже, недарма у народі кажуть: «Мертві бджоли не гудуть, але лікують».

■ ОЗЕЛЕНЕННЯ

Полігон у Брищі закриють живою огорожею

У 2012 році на Волині заплановано створити 1720 гектарів нових лісів, повідав заступник начальника обласного управління ЛМГ Сергій Шеремета. 260 га — на землях, непридатних для сільськогосподарства. Станом на 2 квітня план було виконано на 60%.

Крім того, працівники лісництва, яких в області 105, спільно з районними центрами зайнятості взялися за озеленення культових споруд. Поблизу церков і каплиц

чок буде висаджено майже чотири тисячі саджанців дуба, ялини, туї, калини, липи, каштана й інших дерев.

З допомогою зелених насаджень облагородять і полігон твердих відходів у селі Брище Луцького району. Щоб сміття не розносилося, створюють захисну зону з дерев: минулого року засадили 11 га навколо полігона, а на п'ятницю, 6 квітня, заплановано висадити саджанці ще на 6-8 га.

■ РОЗКОПКИ

Археологи знайшли вироби давньоруського часу

Цьогорічний польовий сезон Луцька рятівна археологічна експедиція ДП «Волинські старожитності» розпочала дослідженнями біля давньої православної обителі — Свято-Миколаївського монастиря в селі Жидичин Ківерцівського району. Роботи тут проводяться у зв'язку з будівництвом нового храму, що має органічно вписатись у комплекс монастирських

споруд. Наразі в розкопці, що точно повторює контури майбутнього будівництва, розкрито 216 кв. м площі, виявлено досить потужний культурний шар і різноманітні знахідки.

— Знайдено вироби давньоруського часу, матеріали пізньосередньовічного та новітнього періодів із глини, каменю, скла та металів, — розповів науковий співробітник ДП «Волинські старожитності» Ві-

ктор Баюк. — Хоча культурний шар розкопки значно пошкоджений результатами пізньої діяльності, уже сьогодні можна стверджувати, що розкопки дадуть новий науковий матеріал із історії Волині.

Крім того, знайдено кілька фрагментів глиняних сопель, котрі використовувалися для виплавки металу. Археологи натрапили і на глиняну іграшку-коника.